

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Naar denne Debat har maattet faa et Efterspil, er det, fordi jeg havde en for god Tro til det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem sagde, at der paa Amalienborg Paaskenat, var Enighed mellem de politiske Partier og mellem disse Mænd, Men deroverfor staar det ærede Medlem Hr. J. C. Christensens Ord om at „tage Stødet straks“, Deroverfor staar det konservative Folkepartis Forretningsudvalgs Udsendelse, som der, mig bekendt, ikke blev protesteret imod den Gang, medens man fra radikal og socialdemokratisk Side just meget gerne vil fremstille det, som om det var de Radikale og Socialdemokraterne, der alene havde Æren af, hvad der skete Paaskenat paa Amalienborg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Nej, det ærede Medlem har ikke den Opfattelse, at Efterspillet er nødvendigt, fordi han havde for god Tro til mig, men fordi han havde den Tro, at han kunde genoprette, hvad han satte til i Mødet i Eftermiddag, men det ærede Medlem viser jo nu ved sine Udtalelser, hvor umuligt det er, idet han nu pludselig gaar ind i en Paastand om, at de radikale og Socialdemokraterne har villet tilegne sig hele Æren for, hvad der foregik paa Amalienborg, medens han i Eftermiddag paastod, at de Herrer, som arbejdede i saa Henseende, havde arbejdet paa lige Linie med det radikale Venstre. Det er jo ganske forvirret, hvad det ærede Medlem fremfører om dette. Hvis han vil have yderligere Dokumentation i Sagen, skal han faa det bl. a. med Hensyn til, hvad de Konservatives Hovedfører i Borgerrepræsentationen, det ærede Medlems Meningsfælle, Overretssagfører Becker udtalte i Borgerrepræsentationen om dette Spørgsmaal. Men jeg tror, det ærede Medlem har faaet nok.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning, men saa maa der være Afslutning paa disse korte Bemærkninger, da det er Gentagelser.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Rode ønskede nu at fremstille det saaledes, at jeg havde sagt noget andet nu,

end jeg sagde under Mødet i Eftermiddag derigennem, at jeg skulde have sagt, at de Radikale og Socialdemokraterne, — det kan man se af de to Blade — søgte at tage hele Æren af, hvad der skete Paaskenat paa Amalienborg. Nu havde de paa-gældende Personer, som jeg nævnte, ikke nogen særlig Interesse i at vise deres Magt offentlig — selve Ministeriet Friis's Sammen-sætning var i og for sig Bevis nok. Men det, jeg paastod, var, at Radikale og Socialdemokraterne den Gang søgte at tage hele Æren for, hvad der skete paa Amalienborg Slot. Og at det er Tilfældet, det kan det ærede Medlem se af „Politiken“ og „Social-Demokraten“.

L. D. Rasmussen: Selv om jeg i og for sig ikke har saa forførdelig meget imod, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udsætter sig for at faa Dukkerter, kan Dukkerternes Antal dog blive saa mange, at det virker trættende.

Det ærede Medlem Hr. Ibsen var i sit Foredrag inde paa Betragtninger over Socialdemokratiet ude i Verden, der skulde søge at være Læger overfor det syge Samfund. Det ærede Medlem udtalte sig paa en saadan Maade, at man skulde tro, at han var af den Opfattelse, at Socialdemokratiet derude var i Flertal og som Følge deraf handlede med Flertallets Magt og Myndighed. Det ærede Medlem ved saa udmærket godt, at dette ikke er Tilfældet; han ved tillige, at de kapitalistiske interesserede Partier gør alt, hvad de kan, for at spænde Ben for de socialistiske Reformer, som man vil gennemføre, for derved at søge at helbrede det syge Samfund. I øvrigt er det jo karakteristisk for det ærede Medlem Hr. Ibsen, som for saa mange andre, der bedømmer den Situation, at de mener, at det kapitalistiske Samfund, som det er bygget af Magthaverne, slaas i Kaos i Løbet af en Tidsperiode, og at det derefter skulde kunne lykkes et socialdemokratisk Mindretal paa halvanden Dag at bringe Orden i dette Kaos. Jeg forstaar ikke en saadan Tankegang, og jeg synes, ærede Medlemmer skulde holde sig saa langt borte derfra som muligt. Der var en anden Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Ibsen, der forbavsede mig. Det var, som om han mente, at Ærgerrigheden skulde være Drivfjederen for det socialdemokratiske Parti og dets Udvikling. Det er forbløffende, at et moderne tænkende Menneske — som man fik Indtryk af, det ærede Medlem er, da han talte om det kongelige Teater — ikke er naaet